

[Aase Olesen]

Hr. Jens Thoft sagde noget om Det Radikale Venstres indlæg ved første behandling. Jeg går ud fra, det var det, jeg sagde ved førstebehandlingen, han hentydede til. Han hævdede, at Det Radikale Venstre skulle have sagt, at vi ville have bagatelgrænsen hævet voldsomt. Nu har jeg selv af hr. Jens Thoft fået den udskrift, som han har af førstebehandlingen, og der står, at vi mener, at bagatelgrænsen på 200.000 kr. overhovedet ikke er relevant, og at den ikke redder de små butikshandlerne f.eks.

Vi har efter det, vi nu vedtager, ikke mere nogen bagatelgrænse. Den er væk. Der er et bundfradrag, men det er noget andet, og det har hr. Jens Thoft åbenbart ikke forstået. Bagatelgrænsen var og er ikke relevant, for den rammer ned igennem de små virksomheder.

Det andet, som hr. Jens Thoft sagde, var, at vi har påpeget, at dette ramte firmaer med op til fem ansatte. Det er korrekt. Og det er ikke løst, det er også korrekt, helt korrekt. Hvis vi skulle have kompenseret for den ulempe, som firmaer med op til fem ansatte får ved denne lovgivning, skulle vi have anvendt yderligere ½ mia. kr. til at kompensere. Dette var der ikke mulighed for at opnå i forhandlingerne.

Jeg gør opmærksom på, at der er flertal for denne sag, for de 2,5 pct. i arbejdsmarkedsbidrag og for de 2,6 mia. kr. som en minuspost på finansloven, uden om Det Radikale Venstre, men det kunne jo være, SF kunne have hjulpet os lidt i den sag.

Formanden:

Det var ikke et indlæg til den foregående ordfører, og der bliver ikke mange korte bemærkninger på kryds og tværs af ordførerlisten. Det er ikke rimeligt, at ordførerne ikke får en chance for at komme til. Men hr. Jens Thoft har ordet for en kort bemærkning, og så vender vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jamen hvor er det, De Radikale har hjulpet de små erhvervsdrivende? Er det de små erhvervsdrivende med et momsgrundlag fra 120.000 kr. til 200.000 kr., som nu rammes, men som ikke blev ramt af det forslag, regeringen har fremsat? Er det dem, fru Aase Olesen synes hun har kæmpet for?

Det er da rigtigt, at der er kommet et bundfradrag, men det betyder altså også, at de, der har det meget store momsgrundlag, får lettelser. Var det ikke en idé, om fru Aase Olesen, hvis hun var utilfreds med den lovgivning, der foreligger, stemte imod lovgivningen i stedet for at bidrage til den straffeaktion, som denne lovgivning desværre – der er mange andre gode ting i lovgivningen – medfører decideret imod de små erhvervsdrivende? Jeg forstod på både første- og andenbehandlingen, at det netop var de små erhvervsdrivende, der var en radikal mærkesag.

Glistrup (FP):

Det er let at være fremskridtsmand, når man har de 13 ændringsforslag, som vi diskuterer i denne omgang, til behandling, for vi kan simpelt hen klare os ud fra princippet déjà-vu. Det her har vi jo set så mange gange før, for det eneste, det drejer sig om i forbindelse med dette lovforslag, er præcis det samme, som vi har oplevet en snes gange før i vor tid i Folketinget: Man kommer med en afgiftspakke, hvormed man vil lave ganske aldeles traditionelle afgifter og forhøje skattetrykket i Danmark. Det er det eneste indhold, der overhovedet er i L 118, når man begynder at læse, hvad det er, der står i det.

Man skal absolut ikke lade sig bluffe af påstanden om, at det her har noget at gøre med at gavne dansk eksport eller føre arbejdsløshedspolitik ud over, hvad enhver afgiftspakke indebærer af arbejdsløshedspolitik eller har at gøre med betalingsbalance eller lignende. Det er simpelt hen den sædvanlige skatteforhøjelse til at finansiere en stigende offentlig sektor, hverken mere eller mindre.

Bevares, de fleste af den snes gange, vi har været ude for, at der har været den slags afgiftspakker, har man delt ud på forskellige afgifter, cigaretafgifter, vinafgifter osv. Her tager man kun en enkelt afgift, nemlig momsen, for det er jo det, der er realiteten i L 118. Det er en momsforhøjelse, hverken mere eller mindre, og det har en momsforhøjelses virkninger.

Og så, bevares, bortset fra påskepakken i 1986 har vi vel sjældent set, at man i hug tager en skatteforhøjelse på 9,2 mia. kr., som det her er udtryk for. Men all right, nu har vi det altså.

Om det er stort eller småt, så er vores déjà-vu-reaktion på ændringsforslag til sådanne